

ASLINA SADIK KALINMIŞTIR

Nancy Atakan · Kader Attia · Handan Börüteçene · Cansu Çakar ·
Aslı Çavuşoğlu · Mark Dion · Haris Epaminonda · Iman Issa ·
Laure Prouvost · Pak Sheung Chuen · Dilek Winchester

22 Mayıs - 18 Ağustos
SALT Beyođlu, Kat 2

İnsanlar ve eylemlerinin aracı olan nesnelere gemişı birbirine nasıl bağlanır? İki özel koleksiyondan seçili on beş eseri bir araya getiren *Aslına Sadık Kalınmıştır*, zamanla değişen bireyler ile şeklinden işlevine dönüşen nesnelere iç içe geçen “hayat hikâyesi”ne bakıyor. Özel koleksiyondaki eserlerin kamusal mekâna dönüşünün süreçlerine işaret eden sergi, bu ortamda sanat üretimi ve izleyici etkileşiminin ortaya çıkardığı yeni anlamlara göndermede bulunuyor.

Aslına Sadık Kalınmıştır’ın merkezinde, sanat pratiklerinde arkeoloji ve tarihten yararlanan Handan Börüteçene ile Mark Dion’un sunumları yer alıyor. Heykel, enstalasyon, fotoğraf ve metinlerinde Türkiye’nin kültür mirasıyla umulmadık bağlantılar kuran Börüteçene’nin sunumu üç işten oluşuyor. *Kendime Gömülü Kaldım* (1999-2014) fotoğraf serisi, İstanbul’un bilinen en eski kadın şairi, Byzantionlu Moiro etrafında katmanlı bir hikâye üzerinden, Venedik’e uzanan Bizans mirasını takip ediyor. Sanatçının bir yıl boyunca neredeyse her hafta ziyaret ettiği Aya İrini’yle diyalogları 1989 tarihli *Bütün Denizler İçin* heykel serisinde ifade bulurken *Armenak Ustanın Marangoz Tezgâhı* (2000) yılların emek ve birikimini büyüteçlerle görünür kılıyor. Dion’un 2011’de SALT Galata’nın açılış sergilerinden *Geçmişe Hücum: Osmanlı İmparatorluğu’nda Arkeolojinin Öyküsü, 1753-1914* için hazırladığı *Dig Culture* [Kazı Kültürü] enstalasyonuysa, arkeoloji kazılarını çağrıştıran bir dizi buluntu nesneden meydana geliyor. SALT Beyođlu’ndaki sunuma, sanatçının iş özelinde çizdiği eskiz ile ilk kurulumun fotoğrafları eşlik ediyor.

Sokaktan topladığı ahşap parçalarla çalışan Nancy Atakan, rastgele göz imgeleri eklediği gündelik nesnelere manevi birer koruyucu hâline getiriyor (2012). Dilek Winchester’in enstalasyonu (2014), hattat Emin Barın’ın 1973’te yeni açılan Boğaz Köprüsü için taşa oyduğu “Maşallah” yazısından yola çıkıyor; hat sanatında Latin harflerine geçişe ve köprünün yakın geçmişinden bir değişime dikkati çekiyor. Simgesel nitelikteki Galata Kulesi ve Ayasofya ile Kudüs Tapınağı’nın izini süren Cansu Çakar, yapılardaki tahribatlar ve onarımların tortularını minyatürü andıran resimlerle tasvir ediyor (2016-2018).

Aslı Çavuşoğlu, 2011 tarihli *Ayastefanos’taki Rus Abidesinin Yıkılışı* adlı siyah beyaz fotoğraf serisinde, 93 Harbi sonunda Yeşilköy’e dikilen abidenin 1914’te yıkılışını belgelemesiyle Türk sinemasının başlangıcı sayılan filme odaklanıyor. Sanatçı, abide

ile enkazını gösteren iki kare arasındaki boşlukları doldurarak bugüne kadar kimsenin görmediği filme dair yeni bir anlatı inşa ediyor. İman Issa, doğup büyüdüğü Kahire’de “halkın utanç kaynağı hâline gelmiş bir abide”ye sıra dışı bir alternatif geliştirirken (2010) Cezayir asıllı Kader Attia fotoğraf kolajlarıyla (2014) şehrin dönüşümünü bireylerin özgürleşmesiyle ilişkilendiriyor; Kıbrıs asıllı Haris Epaminonda’ysa buluntu materyallerle ürettiği enstalasyonunda (2009) ülkesini hayalî bir karakter olarak konumluyor. Geçmiş yerine boşluğa bakan sanatçılar Pak Sheung Chuen ve Laure Prouvost, 2009 ve 2014 tarihli işlerinde yokluk fikrine form kazandırıp görsel sanatlarda “boşluk korkusu” olarak bilinen *horror vacui* kavramına meydan okuyor.

Aslına Sadık Kalınmıştır sergisinde sunulan eserler, Tansa Mermerci Ekşioğlu Koleksiyonu ve Ayşe Umur Koleksiyonu’ndan seçilmiştir. SALT’tan Amira Akbıykoğlu tarafından hazırlanan sergi kapsamında gerçekleştirilecek programların detayları, saltonline.org ve SALT Online sosyal medya hesaplarında duyurulacaktır.

Görsel

Handan Börüteçene’nin *Kendime Gömülü Kaldım* (1999-2014) serisinden fotoğraflar, İstanbul ve Venedik. Sanatçı ve Ayşe Umur Koleksiyonu’nun izniyle.

Basın iletişimi

Zeynep Akan

zeynep.akan@saltonline.org

+90 212 334 22 45